

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Felétős szerkesztő:	Laptalajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKANYI ERNŐ.	Szerkesztés és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.
Fél évre	4 -			—
Negyed évre	2 -			—
Egyes szám ára 30 fillér.		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlér sorá egy korona.

Levél a szerkesztőhöz.

Alsólendva, 1910. január 28.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Hogy sok baj van ezen a világon, az nem újság. Régi dolog az is, hogy nem minden bajt lehet orvosolni. Azt sem in fedeztem fel, hogy az idők folyása a legjobb gyógyszer. Vannak azonban bajok, amelyeket az idő bármily hosszú mulása sem gyógyíthat meg és ezeken — ne vegye dicseretnek — csakis a saját segíthet. Az a saját, amely az igazi közérdeknek jól szolgálatában tárgyilagos diagnózis után mutat rá olyan orvosságra, amelynek gyógyító hatása felett nem vesznek össze a — városatyák.

Ezzel elárultam, hogy városi ügyet pengetek, világosabban szólva: falra borsót hánycok. De ez is foglalkozás, amely szórakoztatást és némelykor célhoz is vezethet, mert nem mindig a falat találjuk el és nem mindig borsó az, amit dobunk.

A tek. Szerkesztő ur annyit sok bajt diagnosztizált már b. lapjában Alsólendva város egyebéknél egészséges testén és annyit gyógyított is má meg felszólalása, illetve újságjába kiírása által, hogy nem veszi észre a statisztika, ha egyelőtől olyan bajról tesz említést, amely nem nyert orvoslást, sőt az sem igen javítja meg ugyanazon statisztikát, ha véletlenül célt érte a panasz.

Mert panaszról van szó, miután bajról van szó. És pedig szólni akarok — a városi szemétnél.

A közelmúlt járványfélelem oly intéz-

kedésekre indította az országos, megyei, járási és községi közigazgatást, amely rövid időre — aszerint, amint időhatárnak az örökkévalóságot, avagy az ember életkorát vesszük: egy másodpercig, vagy egy pár napig tartott — megtisztította városkánkat attól a szeméttől és piszoktól, amelyet járványveszedelmesnek tartottak. Elenk emlékeztében lehet mindenkinek, hogy mennyi kihágást látott fennforogni és büntetett meg a közigazgatás azért, mert bizonyos nevű és mennyiségű szemét nem lett parancs-szóra 24 vagy 48 óra alatt kihordva és elhordva a megjelölt helyre, noha konstata-lyva lett az is, hogy fizikailag lehetetlen volna a kihordási parancsot ily rövid időn belül teljesíteni, nagybőrra megfelelő fuvarozási eszköz, illetve készültsg hiányában.

Telát nem azért, mert a jóakarát és a törvény iránti tisztelet hiányzott volna, hanem mert akármilyen nagy ur a „Muszaj, még nagyobb ur a „Nem lehet.“

No már most ott tartok, ahol kezdenem is lehetett volna. Minden háztartásban mulhatatlanul felgyülemlik oly mennyiségű szemét, mely az egy házban létező háztartás száma szerint, kisebb vagy nagyobb időközökben terbelileg és közegészségesleg is nagy helyet foglal el, utban van és eltávolítást igényel, anélkül, hogy járványra kelljen gondolni. Bizonyos, hogy nagyon sok házban van személerakásra fenntartott alkalmas hely, amely megtíri a várakozást a kihordási alkalomig; van sok olyan ház is, amelyből a kihordás gyakran és kényel-

mesen történhetik, mert a háziurnak az ehhez való alkalmatlanság rendelkezésére áll; annyi azonban bizonyos, hogy ritka ház az, amelyből a szemétkihordás bármely időben eszközölhető és eszközöltek is.

Nem az a szándékom, hogy bárkit is közvetve vagy közvetlenül, avagy csak öntudatlanul is meggyanúsítsak, hanem arra akarok rámutatni, hogy egy kis okos előre-látással egy nagyon böles dolgot lehetne életbe léptetni, amely egyszerűen sokaknak baján segítene, a közegészségügynek jó szolgálatot tenne, intézményesen annak, akinek hasznát is hajtana és ami fő, a városnak rendjét egy fokkal előmozdítaná.

Egy szemétfuvarozási vállalatot kellene valami úton-módon létesíteni.

Ha statisztikát állítanánk össze az egyes háztartásokról és a legminimálisabb összegben állapítanánk is meg ama összeget, a melyet egy-egy háztartás évenként a szemétkihordásra kiad, avagy pláne kiadnia kellene: akkor nem csodálkozná azon senki, hogy miért lett rövid idő alatt Csériből Budapestén gazdag ember és fogalom.

Módomban áltana ezen ügyet közvetlenül is a városi képviselőtestület ele vinni, de célszerűbbnek látom ezt majd akkor megtenni, ha b. lapjának hangja — visszhangad.

Kérem és várom a hangot.

Egy városatyá.

*

Fenti ígühöz egyik legközelebbi számunkban vissza-térünk. A szerkesztő.

Farkaskaland.

Írta: LEGÉNY ELEMÉR.

Körömdal alatt, Nagyeskán téjékán a Rába mindkét oldalán húzódik a morácsi erdő. Ma már keresztül-kasul halozzák a községi és állami utak. Gyönyörű terelvényes tölgyfáit a kultúra szent nevében lassankint kiirtják. Megritkultak a faóriások, csattog, munkálkodik a gyilkos fejsze, recseveg, ropogva dől ki egy hatalmas, viharfogó harcosa a renetegnek. — A fa halála után egy pillanatra temető csend. A fak leveleinek örökös suttogása elhallgat, a madarak ijedten hagyják abba éneküket s maga a gyilkos ember is megilletődve áll az impozáns ravatalnál...

Nem is olyan régen, talán két évtizeddel ezelőt, még utatlan, járatlan ösrengetet volt a morácsi erdő. Kocsi-ut nem vezetett rajta keresztül, csak egy kuszá gyalogút kigyóztott százdok-tal látott fái alatt. Paradicsona volt mindenféle vadnak. Az európai fauna legnagyobb ragadozója, medve is találkozt benne. Vadászno-csordák tanázták szűz földjén, melynek zöld moháját nem égette fel perzselő csókjával a nap-sugár. A farkasok meg éppen otthon érezték benne magukat.

Aki az egyetlen keskeny gyalogútról le akart térni, az fejszék embereket vijt magával s egy jó puskát a vállán; a kíváncsi kutatóknak útját állta a folyondár és az iszalag... Ha lecseszt a hó, betemette azt az egyetlen gyalogutat is, s a két

falu lakói nagy fáradsággal ásták a gyalogúsvényt követve egy felmérter széles futóúrat s ezt úgy hívták, hogy utórás; az utórás a fehér, lomha hónak majdnem a fak derekáig nyúló hideg tintét metszette át kuszán, éles cikk-csökbök-ben, mest a megbecsülött bonckék. Ép oly széles volt csak, hogy két után kiérhett egymáskan.

Tudni kell, hogy ezt a fáradságosan ásott, vágott utat aztán a farkasok is minden géne nélkül használták. Azért batorság okából az emberek is mindig csapatosan közkedvelt rajta s nem mulasztották el egy s más fegyvert magúkkal vinni...

Ennek az édeni kornak egy vasárnapiján, ólomszárke, borságitátna téli délután, Vada István nagyeskányi gazda egyes-egyedül vágott neki az utórásnak. Bizony nem volt m.s. szerszám nála, mint a vigan füstölő pipája. Noda az idei téj jól viselte magát. A hó úgyvan derekig ért, de a farkas-erdőt hidegek, az embert, állatot eltemető hó-fuvasok elmaradtak. A farkasok is — úgy látszott — elköltöztek más tájakra, egyet sem láttak ólalkodni a faluvégek a birkaoktól körül...

Csendesen pipázgatva ballagott István gazda az utórásben; az erdő felét már megjárta, de a farkasoknak nyomát sem látta; minden a legal-kalmasabbban ment. Szinte ért, hogy nem hallgott az anyjuk szavára, aki váltig le akarta bezélni a magányos utazásról. Az utnak ahhoz a részéhez ért, hol a derekszög egyik sárát meg-róva, a másik egyenesen Moráczra viszi az ő kedves komájához. Csak ballagott, pálás füstöt

füvta s nem minden belső megelégedés nélkül gondolt saját személyes batorságára s ennek jut-talmára, a jó vacsorára...

Ilyetén gondolatok forgaták a fejében, mikor fehérséghez szökött tekintete mintegy tíz lépésnyire egy sötét folton vagy árnyékon akadt meg, éppen az út közepén. Bizonytalan léptekkel, révedező pillantásokkal meg közelebb. Hát csak egy farkas. Ott áll a havon. Zöld fényben villogó szemek éppen István gazdára mereszti... Az első gondolata az volt, hogy pokolba kívánta a kis-bírói, aki nagy hangon beszélte a mise előtt a sekrestyében, hogy egy szál farkas sincs a környéken, ő elmenne előbblen pusztá kézzel Moráczra. Aztán fogyes félelem költözött a szívébe, pipája kihullt a szájból, hideg veretkes lett a homloka!

A farkas az alkotony szürkéségében kísértétesen világot szemelve egyre őt nézte. Mit eszelekedjék? Ha visszafordult, utána fut a farkas, c. r. feljaj. Vagy megálljon itt egy helyben, várja meg a halált? Nem. Jobb, ha elébe megy s ő keresi fel a pusztaút, mint a fenevad jópíjon ohózza!

Igy eszeledett. Ijedtségtől zsiabba lábat mozgásra kényszerítette s imbolygó léptekkel folytatta útját. Egészen a farkasig. No és aztán is. A topányfőnyerg fogvicsorítva kiért előle. Meggyorsított léptekkel vitte írhájt István gazda a veszedelem színhelyéről. Önkénytelenül visszapillantott. A szörnyü ijedeletől lábán egy agy-veleje a farkast látta lassu tempóban, a zsákmány

Az alsólendvájárási vendekről

Slavoniai levél.

Benedit, 1911. január 26.

Adós vagyok az 'Alsólendvai Híradó' olvasóinak ezzel a cikkel, mert valamikor, vendükdéi tanító koromban azt ígertem, hogy a vendükdéknél nemcsak bajait, de a bajok iránjak receptjeit is ismertetem.

Nem új dolgokkal álllok elő, hisz azt, amit elmondandó vagyok, sokan ugyis jól tudják, de fájdalom, a kivételre a legtöbben meg csak halam sem akarnak.

Hogy a vendükdéi még magyarul legyen, magyarul érzen, beszéljen, gondolkodjék, — azt kelne valahogy elérni; ei is érhető s ep az a céloom, hogy elmondjam: hogyan?

Az alsólendvájárási vendükdéi tanítók helye az ugyanaz, mint a miénk, slavoniai magyar tanítóké, sőt elmondhatom, hogy jobb. Miért? A vendükdéi nem ellenségek a magyarnak s habár a közeli Steierböl folytonosan kísértésnek vannak kitéve, általánosságban nem ellenszenvének a magyar tanítók magyarsóit munkája, főkévesen iránt. Itt Slavoniában azonban a magyar ember felté magyart lenni, mert a horvát közigazgatás pressiót gyakorol rájuk és honfitársaik közül sokan inkább lemondanak arról, hogy magyarok legyenek, semhogy a hatóságok megkülönböztetésének tevégek ki magukat.

„Nem vagyok én magyar, én Starcevsipárti horvát vagyok!” mondja akárhány született magyar s „Bog i brvat!” a jelszava és éneki a „Lepa naša domovino” kezdetű horvát himnusz. Így tesz az a magyar, kinek bölcsője Somogy, Baranya vagy Zala földjén ringott, ott látta először a fényes napot, ott szíva magába az illatos hazai léget... Itt igazodik be jól az a mondás, hogy sokkal megbóbb az ártott örök, mint a született mohamedán.

Ez az egy példa is elég arra, hogy belásás, miszerint sokkal nehezebb a slavoniai magyar tanítók helyzete, mint a vendükdéiké. És mégis nevelünk nemzetére, nyelvére büszke magyarokat, meg azzal sem törődve, amit a horvát és a szerb elem tesz. Vagyunk mi ott csavargók, népműitók, sőt még eszelők is néha-néha. Minden peccat tarthatunk attól, hogy az összegyűlt magyarság feltétl roponni fog a tető, vagy az uton támadnak meg bennünket.

Azokban hiába minden; hogyha megvan az ügybuzóság, az erős akarat és kitartás, a lánkadni nem tudó fajszerelet, akkor van bátorság is.

Ilyen nehéz viszonyok között egy gyefve-rünk van csak: a magyarságra vetett feltetlen bizalomunk. Ez kell s his megvan, akkor biztos a győzelem. Mi nem a korsósmán, póharszenegés közben kerestük és szerztük meg a bizalmat,

biztos tudatával méltóságtelesen utána jónni. A zóid fényben foszforeszkáló szempár egytül között az ó kétségbeesett tekintetével futni kezdett. A tenevad is futásra vette a dolgot s István gazda hallani vélte verszomjus líhegését, fogainak csatóságát.

Egyszerre felült a teli éjszaka sötéttségében a falu szelid villogásága. István gazda kiáltani akart, de a melióbb előtörő hang rekedt suttogásáa törpült. Harom lépésnyire a háta mögött táljakkó szájjal, csattogó agyarakkal a farkas... De itt a menekülés. Az ut mellett, a falu vége egy keresztű állott. István gazda egy kétségbeesett ugrással alatta értett fel a kerítésre. Megragadta a kereszt egye karját s bízhetetlen ügyességgel kiszúrt fel a tetetejé. Aztán megkönnyeb bűten sóhajtott:

— Megmenekültem!...

Megnyugodott tekintete az áldozójeket kereste. Az ott állott a fakereszttel szemben; a szeméi szinte szikrázt hánnyak, állkapcsát tájfékok fuja verte össze s dühödten rugta a havat.

Vida István arcát előntötte a derű. Elkezdett kacagni józónien, hogy a könnyei patakzóttak; szeretett az oldalát togni, hogy ki ne dőljön, ha attól nem félt, hogy lesik kényelmetlen léte-séből; zavart és sirt örömben s dühöngő áldozójere kiöltötte a nyelvet...

A farkas p-ig megvált a várást s Vida uram nagy öröme, hátat fordított áldozatának s lógó nyelvét visszaballagott az erdőbe. — Az ember pedig szépen leszállott magas helyzetéből s dülöngébe, örömetlen ballagott be a faluba...

hanem olyformán, hogy nem szűnő szívóssággal dolgoznak a horvátországi magyarok — magyarságáért. A magyar hívekét vasár- és ünneppnapokon, mikor másutt a tanítók lárságában vigádnak, litániára gyűjtött. Megethették ezt a vendükdéien is a tanítók, hisz elkeine ott is egy kis vallásos érzes, különösen olyan helyeken, ahonnan messze van a templom.

Vasár- és ünneppnapokon estefelé tanulmások előadásokat tartunk. Ezzel elvonjuk a magyart a korsósmáztól s előadásainkkal folyton ebren tartjuk a magyar érzesét. — Ez szintén elkene a vendükdéien is, mert csak így lehetne elveszélyozni a steier újsákok rontó hatását.

Tartunk analáfibia tanfolyamokat, hogy fiatal és ág egyaránt ismerje, tudja az írás és olvasás hasznát, szükséges mesterségét. — Az iskolában nem amerikaiunk, hanem minden peccat felhasznalva építjük, rakjuk a nyelvben és érzesben egységes Magyarországot alapjait.

Örökös munka itt a mi életünk, de hisz a tanító arra született, hogy dolgozzék folyton. A munka gyólmése lesz aztán a bizalom, melyet ha már megszerezteünk: jön utánaek a tábor meg a pokol kapuján is keresztül.

Van meg egy féreg, amely a vendükdéi tanítók közt pusztít: az egyenletlenség, az irgyekeds. Nálunk ez sincs meg, Miért is, hisz egyedűs szegények vagyunk mindnyájan, rendeltetésünk, hivatásunk ugyanaz, tehát nincs mit s miért irgyeljük.

Meg kell egyeznem, hogy amiket itt elmondottam, az nem akat támadás vagy kihívás lenni a vendükdéi magyar tanítók ellen s hogy ezt bebizonyítsam, meg kell mondanom, hogy ha nem kerülnék volna Slavoniába tanítóknak, talán soha sem tudnák, hogy mit kell s mit lehet tenni hazánk, nemzetünk és nyelvünk érdekében.

KONTLER GYULA, Julián-tanító.

Megnyílt a telefon.

A pécsi m. kir. posta és távirda igazgatósága ezennel közöli: teszi, hogy Zalavács egy alsólendvai, illetve novai járásban levő Alsóle-ndva és Nova községekben újonnan létesítet- tük. hatóság távbeszélő központok — a zala-egység-eszkörtvany törvényhatósági távbeszélő áramkörben — folyó hó 20-án megnyitották és egyuttal a befoföldi forgalmába is bevonattak.

A VASMEGYEI

TAKARÉKPÉNZTÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

árusztálya

SZOMBATHELY.

Ajánl: Mindenemmi mezőgazdasági és ipari cépek, malomberendezéseket, **benzin-** és **nyersolajmotorokat**, **cseplőgép-garnitúrákat**, **gép- és nyersolajait**, műszaki cikkeket, zsák, ponyva és kötélárúkat, mindennemű **műtrágyát kartellen kívül**, vetőmagvakat, erótkarmányteket, **bel-földi és porosz kőszenet**, kovács-szenet, meszet és cementet, tüzelő-felszereléseket, stb. 96-8

— Mérsékelt árak! —

Méltányos fizetési feltételek!

Központi iroda: Kőszegi-utca 2.

Raktár: Széll Kálmán-utca 25.

Árajánlattal és költségvetéssel díjmentesen szolgálunk.

Képviselek minden községben kerestetek.

HIREK.

— **Egyházi kinevezés.** Kecskés Ferenc muraeseménai plébános elhunytával megire-sedett felsőmuraiközöi esperesi és r. kathi egyház-kerületi tanfelügyelői állást a zágrábi szentszék Filípiác Lajos drávavásárhelyi plébánosával, a eskörtvanyai választókerület volt orsz. képviselője-vel töltötte be.

— **Kinevezés.** A m. kir. vallás- és közokta-tásügyi miniszter Kiss Dénes alsólendvai állami polgári fuiskolai igazgatót a VIII. fizetési osztályba, Somogyi Imre és Bittera Béla alsó- lendvai áll. polgári fuiskolai tanárokat pedig a IX. fizetési osztályba nevezte ki.

— **Közösnyelvi nyilatvanítás.** Az alsólendvai fiatalis Szűveszter-esti tanémeletáságának tiszta jóvedelmét, 114 koronát a Széptör-Egyesületnek adta át. A rendezésének ez uton mondó hálás köszönetet a Széptör-Egyesület.

— **A szerdai vásár.** Szerdán országos vásár volt városunkban. A vásár — mint mondani szokás — meg a közepes mértéken is alul maradt, aminek legfőbb okát abban leljük, hogy az országos vásárokat sikerültegköt biztosító marha-vasár a városunkban és a vidéken fellépett száj- és körömfajta miatt jelentősen szűrt, a faluslak egy igen tekintélyes része nem jött ve a csoma vásárra. Talán ennek tulajdonítható az a körlet, mely is, hogy a kinalat is feltűnően kicsi volt, és hogy igen sok kereskedő nem tartotta érde-mesnek a portékával vásárukant felkeresni. De a vásár publikumának redukálásában ez egyszer szerep jutott a hideg időjárásnak is, amely szin-ten ellenséggé szegődött azoknak, akik a szerdai vásárhoz reményeket fűztek.

— **A belatinci „csoda.”** A körösbányai mágneses leány hitetlenen esete után a legirissbe csoda kétségteelenül az, ami két, hét óta Belatin- con történik. Belatincon, a jámbor vendék be- rarságos kis falujában, két hét óta se kisőbb, se nagyobb dolog nem történik, minthogy holt itt, hoi meg ott tűnnek fel — ördögök, természetesen a stíluszerű vasvillával és láncsal, izzó parazsat óvadék, derékg kiöltött nyelvvel. A tul- vigáit a vendék eddig egyedül egy Glavács Iván nevű vend atyafának jelenték meg, annak olyan alapos megjelölés, hogy a vend még ma is nyög, na az ördög éjjeli látogatásaira gondol. Glavács Iván előtt legelősz ízben röviddel a ka- rácsonyi ünnepek után jelent meg az ördög egy zord éjszákban s mindjárt után kezdte, hogy a megremült Glavácsot meglehetősen gyengédele- nül az ágyról a földre ráncigálja, közben pedig izzó parazsat kopókódot rít. Lehet gondolni, mennyire megremült a boldogtalan ember, aki másnap fogvacogva mesélte a faluban a rémü- letes esetet. A derék vendék persze már az első percben esküvel merték volna bizonyítani, hogy minden úgy történt, amint Glavács mondta és napokig törtek a fejüket azon, hogy miképpen lehetne Glavácsot az ördög látogatásaitól meg- szabadítani, amál is inkább, mert Glavács nap- nap után rémületesebb históriákat mondott az ördög viselt dolgaiáról. Miután ilyen módon siker-ült az egész község száraz meg száz hiszékeny emberét az ördög-mesével „fálhoz támasztani,” a dolog híre ejutott öt steier ember föléhez, akik nyomban vállalkoztak arra, hogy jó pénzért ki- csalják az ördögöt Glavács k házából. A jó be- lincsalni örömmel fogadták az öt steier ember ajánlatát és fizettek, mint a köles. Az öt steier pedig most vasárnap, mint egy ujkorú Messias, megjelent a faluban. Glavácsknál és a szoba 4 sarkába szentelt vizet cspegeltettek. Közben meg- itették utána 3 tábla szalonnát és kijelenték, hogy az ördög elment. Aztán beszélték a „tisztelődíjat” és az ördög után ók is elintétek. És Glavács Iván ezóta nem lát ördögöket és az ördög oda se nézék Glavács felé. — Ez történt az Urnak 1911-ik esztendejében Magyaror- szágon, az óbatságus nagybönységűl.

— **Baleset.** Vasárnap este egy 7 óra tájban súlyos baleset ére Franciscus Sándor helybeli kir. járásbírójaék irnokat. Franciscus a Szentjános- utcában leve lakására akart menni, miközben a főtútcának az Arstein-féle ház előtti részén — amint egy sétatő hólgyecsoportot kikerült — olyan szerencsétlenül lépett le az aszfaltról, hogy egyik lába bokánál eltört. A súlyosan sérült irnok Dr. Brünner József orvoshoz vittek, honnan az első segély után kocsin szállították a lakására.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság 1910. évi

MÉRLEG-SZÁMLÁJA

TARTOZIK

KÖVETEL

	Vagyon:		Teher:						
	kor.	fill.	kor.	fill.	kor.	fill.	kor.	fill.	
Pénztár számlának			15025	46	Részvénytőke számlától			280000	—
Váltó			1114316	91	Tartalék-alap			30000	—
Jejlálog-kölcsön			373574	72	Betét	530933	20		
Kezelselt			38677	—	Heti befizetési betét	120664	—	651597	20
Heti befizetési kölcsön			182720	—	Átruházott kölcsön			184084	68
Folyó számla			16149	40	Visszleszámitolt váltó			606153	40
Előleg kölcsön			6868	80	Osztalék			120	—
Felszerelés			532	04	Betét-kamat 10% adó			1333	84
Óvás költség			192	06	Átmeneti kamat			12199	29
Értékpapír			18478	68	Heti bef. betét kamat tartalék			9391	33
Ingatlan			14734	36	Nyereség és vesztés				
Átmeneti tétel			185	—	átthozott nyereség a mult évről	533	77		
Átmeneti kamat			19506	58	az 1910. évi tiszta nyereség	25547	50	26081	27
			1800961	01				1800961	01

Alsólendva, 1910. évi december hó 31-én.

KOTSCHY JÓZSEF
penztárnok.

BÜCHLER ADOLF
igazg. tag.

KARABÉLYOS ELEK
elnök.

SZMODISS VICTOR
igazg. tag.

WORTMAN BENÓ
igazg. tag.

VIDÓCZY FERENCZ
főkönyvezező.

Dr. JÓZSA FABIÁN
igazg. tag.

ARNSTEIN BENÓ
igazg. tag.

Dr. BRÜNNER JÓZSEF
igazg. tag.

Dr. HAJÓS KÁLMÁN
igazg. tag.

GROSS MÓR
igazg. tag.

BOBAY GÉZA
igazg. tag.

Fenti mérleg-számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről-tételre összehasonlítottuk, azokkal tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Alsólendva, 1911. január hó 14-én.

FREYER LIPÓT
felügy. biz. tag.

BITTERA BÉLA
felügy. biz. tag.

KISS DÉNES
felügy. biz. elnök.

79.1911. szám.

Arverési hirdetemény.

Mándy Samu végrehajtható javára, az alsólendvai kir. járásbírósg 908 Sp. III. 102.5 sz. kiel. végrehajthat és az alsólendvai kir. járásbírósg 1908. V. 704.10. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 200 K, 133.90 K, 200.85 K és 33.80 K követeles s járuléki kielégítésére Göntérháza községben

f. évi január 31. napján d. u. 3 órákor

egy szürke kanca-ló és egy vastengelyes szekér, febr. 3-ik napján délután 4 órákor pedig lovak, szekerek, bolni berendezés, fa és egyéb ingóságok 680 és 1080 koroná becserétkben bírói ár. utján fognak eladani a köv. ált. ár. feltételek mellett: Ha a tárgy becserétké meg nem igértétknek, az a kiküldési aron atul is a legtöbbet igéro által megvetnek jelentik ki még akkor is, ha más árverelő által igeret nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igéro a vételárt aron nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összegget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1911. január 17.

Havel, kir. bir. vjható.

53.911. végreh. szám.

Arverési hirdetemény.

Fleischman és Furst végrehajtható javára, a szombathelyi kir. törvényeszek 910. 4741 p. sz. kielégítési végrehajthat és az alsólendvai kir. járásbírósg 1910. V. 230.8. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 805 kor. 04 fill. követeles s jár. kielégítésére Göntérháza községben

f. évi február hó 3-án d. u. 4 órákor

lovak, szekerek és egyéb ingóságok 2647 kor. becserétkben bírói árverés utján fognak eladani a következő ált. arverési feltételek mellett: Ha a tárgy becserétké meg nem igértétknek, az a kiküldési aron atul is a legtöbbet igéro által megvetnek jelentik ki még akkor is, ha más árverelő által igeret nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igéro a vételárt aron nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összegget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1911. január hó 18.

Havel Ede, kir. bir. vjható.

Hirdetések felvetetnek e lap kiadóhivatalában.

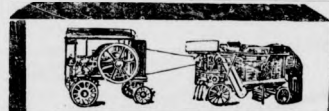
Egy kitünő állapotban levő

10 éves „Clayton & Schuttleworth“-féle 6 lóerejű gőzcséplőkészlet, melynek kazánja újra van csövezve, teljes felszereléssel, fecskendő, körfűrés, emelőcsiga és uj szijakkal stb. nagyon jutányos árért eladó — KESZLER ZSIGMOND-nál Alsólendván, Brenner-féle házban. — Ezen cséplőgéphez 7—8000 kereszt gabona szerződött cséplés van.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.

18 darab

Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztári részvény eladó. — Bővebbet e lap kiadóhivatalában nyerhetni



A legjobb rendszerű motorcséplőkészletek, továbbá a legjobb benzín-, nerszalaj és szivógépmotorok, valamint teljes malomberendezések legolcsóbban

TREBITSCH GYULA

motortelepén 13—10 Budapest, VI., Eötvös-utca 42. kaphatók. Teljes jótállás! Könnyű részletfizetés! Árjegyzék ingyen!

Ezen jöhírű cég motorai könnyű kezelésűk és nagy erőkelettesük folytán az egész országban nagy elterjedésnek és közkedveltségnek örvendenek.

5900

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a KAISER-féle Mell-Karamella három fenýóvel

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés ellen legbiztosabban használható. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillért kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerházában. 15—13